

عنوان مقاله:

معیارهای دادرسی عادلانه در بازداشت متهم

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

حسین صحراگرد

خلاصه مقاله:

در میان انبوه قوانین، قوانین کیفری به طور قطع و به ویژه مقررات مربوط به دادرسی کیفری نقش عمده ای در بقاء و دوام نظم جامعه ایفاء می نماید. همچنین ضروری ترین و اصلی ترین تضمین برای برخورداری افراد از حقوق اساسی خود از جمله حق حیات، آزادی، امنیت و بهره مندی از سایر حقوق تأمین دادرسی عادلانه است. از زمان تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر حق دادرسی عادلانه به عنوان یک اصل مورد پذیرش جهانی، توسط دولت ها به رسمیت شناخته شده و متعاقباً به عنوان یک عرف بین المللی در حقوق بین الملل برای کشورها لازم الاجرا گردیده است. دادرسی عادلانه مشتمل بر مجموعه اصول و قواعدی است که نحوه رفتار با یک فرد را برابر دادگاه در مراحل مختلف آن مشخص می کند و مجموعه امتیازاتی که در یک دادرسی منصفانه لازم است که متهم از آن برخوردار باشد، تا بتواند در مقابل ادعایی که بر خلاف فرض براءت علیه او مطرح شده در شرایطی آزاد و انسانی از خود دفاع کند. لذا آیین دادرسی کیفری باید طوری تدوین شود که با ایجاد تأمین ها و تضمین های ضروری در دادرسی و مدافعات طرفین اجرای عدالت کیفری را ممکن کند. قوانین آیین دادرسی کیفری وقتی از ارزش و اعتبار کافی برخوردار است که بین دو حق، حق جامعه که از جرم متضرر شده و حق انسانی که فعلاً به عنوان متهم شناخته شده است، تعادل ایجاد نماید. بنابراین لازم دانسته شد برای حفظ کرامت انسانی و حیثیت افراد و همچنین حقوق متهمین در بازداشت، رعایت معیارهای دادرسی عادلانه که زمینه را برای تحقق این امر فراهم می سازد مورد نظر قرار گیرد. به نظر می رسد هدف آیین دادرسی کیفری در سال های اخیر تحت تأثیر الگوی دادرسی عادلانه متحول شده است. در این مقاله که به روش تحلیلی توصیفی انجام شده سعی دارد تا معیارهای دادرسی عادلانه را با توجه به قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 مورد بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

دادرسی عادلانه، متهم، بازداشت، آیین دادرسی کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161789>

